Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

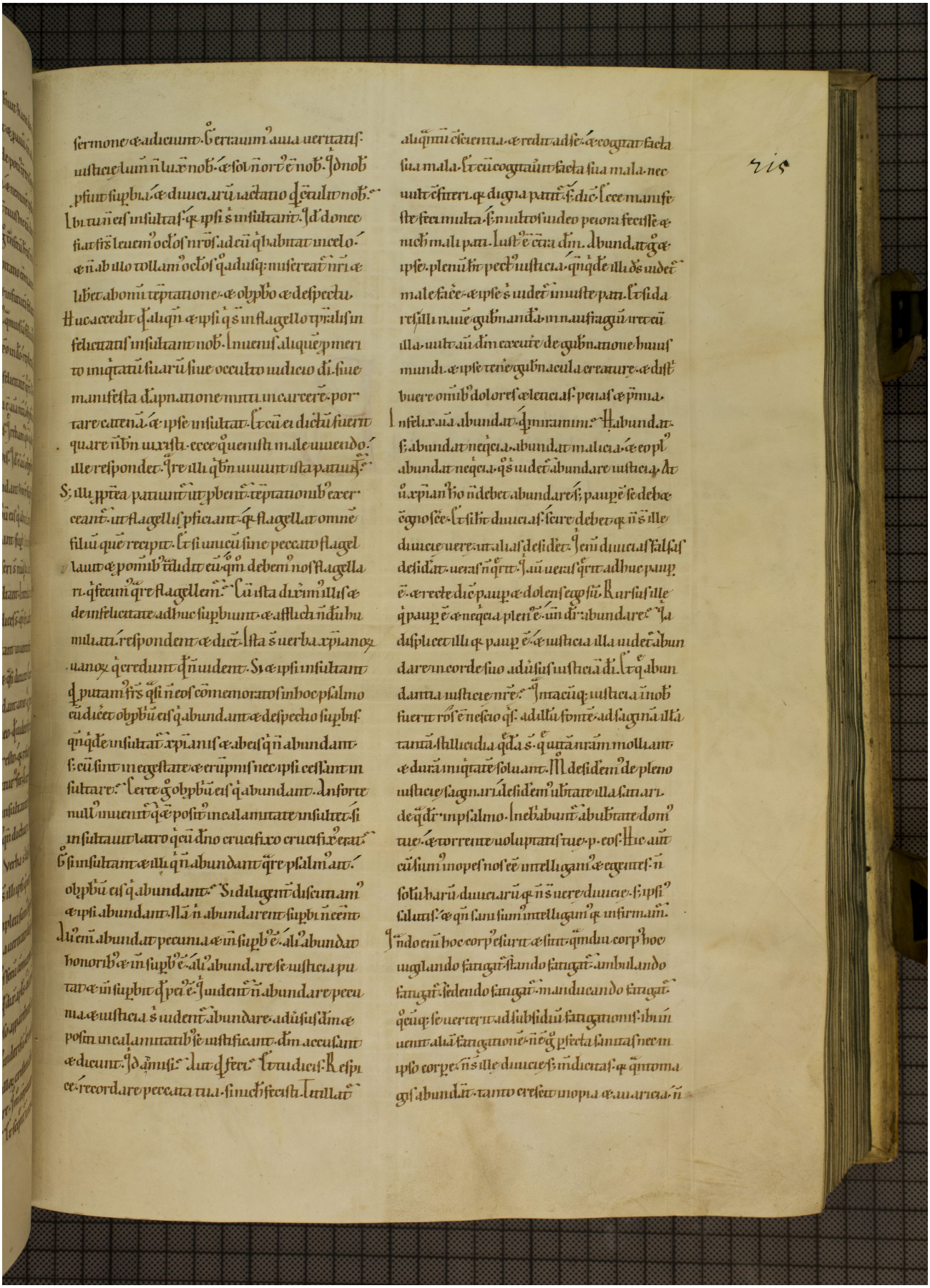

sermone et adicunt. Certauum ad aua uertantur
iustice lumen non luxerit nobis et sol non ortus est nobis. Id est nobis
pfiuit superbia et diuitiarum iactantia et gaudium nobis.
Ubi tunc est insultatio? et ipsi insultant. Id est donec
fiat finis letum oculos nostros ad eum qui habitat in celo.
et non ab illo tollam oculos quadusque misereatur nostri et
liberet a omni tribulatione et a obprobio et despectu.
Huc accedit quia quidam et ipsi qui sunt in flagello tribulationis in
felicitatis insultant nobis. Inuenis aliquem pmeri
to iniquitatis suarum siue occulto iudicio dei siue
manifesta dampnatione mittit in carcerem. por
tare catenas. et ipse insultat. Et cum ei dictum fuerit
quare non bene uixisti. ecce quem iusti male uiuendo.
ille respondet. Ire illi qui non uiuunt ista patiuntur.
Sed illi pprtia patiuntur ut pbent tribulationibus exer
ceant. ut flagellis pficiant. et flagellat omnem
filium quem recipit. Et si uincit sine peccato flagel
lauit et pomis tuldit eum quem debemus nos flagella
re. quem quere flagellem. Cum ista dicimus illis et
de infelicitate adhuc superbiunt et afflicti non humi
liantur respondent et dicunt. Ista sunt uerba xpianorum
uanorum qui credunt et non uident. Si et ipsi insultant
et putant fratres qui non eos commemorauit in hoc psalmo
cum dicit obprbium eis quia abundant et despectio superbis
quidem insultant xpiani et abeis quia non abundant
sed cum sint in egestate et erumpnis nec ipsi cessant in
sultare. Certe gaudebium eis quia abundant. Dnsforte
nullum inuenit quem possit in calamitate insultare. si
insultauit latro qui cum dno crucifixo crucifixus erat.
Et si insultant et illi qui non abundant quere psalmum.
obprbium eis quia abundant. Si diligenter discutiam
et ipsi abundant. Illa non abundare in superbia nec in
diuitiis abundat pecunia et in superbia est. alii abundant
honoribus et in superbia est. alii abundare se iustitia pu
tant et in superbia et pcia est. Iudicent non abundare pecu
nia et iustitia sed iudicent abundare adiusiudicia et
posint in calamitatibus se iustificant. dm accusant
et dicunt. Id est iusti. Iam quid fecit. Et iudicis. Ke espi
ce. recordare peccata tua. si iniquitates fecisti. Iniquitates

aliquando cecidimus. et redit ad se. et cogitat facta
sua mala. Et cum cogitauit facta sua mala. nec
uult estimari quia digna pauit. sed dicit. Ecce manifes
te fecimus multa. sed multos iudeo peiora fecisse et
uiciis malis pati. Iustus est cum dm. Abundat gaudio et
ipse. plenus est pecto iustitia. quia quidem illi dis iudicet
male facere. et ipse sed iudicet iniuste pati. Et si da
resilli nauem gubernandam in naufragium ire cum
illa. uult aut dm carcere de gubernatione huius
mundi. et ipse tenet gubernacula et rature. et dist
buere omnibus dolores et lenicias. penas et pmia.
Infelix anima abundat. quia miramur. Habundat
sed abundat neqcia. abundat malicia. et eo pl
abundat neqcia. quis iudicet abundare iustitia. Ad
uxpianos non debet abundare sed pauper se debet
cognoscere. Et sibi diuicias scire debet. et non sunt ille
diuicie uere. ut alias desidet. Iem diuicias falsas
desidat. ueras non quirit. Iam ueras quirit. adhuc pauper
est. et recte dicit pauper et dolens ego sum. Rursus ille
qui pauper est et neqcia plenus est. un dr abundare. Ia
displicet illi qui pauper est. et iustitia illa iudicet abun
dare in corde suo adusus iustitia dei. Et quia abun
dantia iustitie mre. Iniquitas iustitia in nobis
fuerit rosem nescio qs. ad illu fonte. ad sagina illa
tanta stillicidia qda sed quantam iam mollium
et dura iniquitate soluant. Illi desidem de pleno
iustitie sagnari desidem ubiat illa sanari
de qd dr in psalmo. Inebiabunt abubertate domi
tue. et torrente uoluptatis tue. p. eos. Hic aut
cum sium inopes nos esse intelligam et egentes. non
solum harum diuiciarum quas non sunt uere diuicie. sed ipsi
salutis. et qm sanum intelligam quia infirmam.
Iudo cum hoc corpe esurit et sitit. qmdiu corp hoc
uiglando fangatur. stando fangatur. ambulando
fangatur. sedendo fangatur. manducando fangatur.
quicquid se uertitur ad subsidium fangationis. ibi in
uenit aliam fangationem non ergo pfecta sanitas nec in
ipso corpe. nisi ille diuicies. indicitas. quia quoma
gis abundat. tanto crescit inopia et auaricia non